

i, at Importreguleringspørgsmaalet efter Landbrugsministerens Udtalelser ikke staaer en Smule anderledes, end da vi forrige Gang behandlede dette Spørgsmaal. Ministeren har accepteret Importreguleringen, han har endogsaa, som jeg pegede paa, søgt at fremstille den nuværende Form som en bedre end den oprindelige. Altsaa, man har fjernet noget, som var absolut skadeligt, og faaet noget i Stedet, som dog er anvendeligt — jeg skal vende tilbage til dette senere for at vise, hvor helt urimeligt dette Standpunkt med de to Arter af Importregulering, som Landbrugsministeren taler om, er. Man har fundet en vis Tilfredsstillelse i at sige: Den, vi nu har, kan vi bruge. Med andre Ord, Ministeren har accepteret den, og han siger, at denne Regulering udløber til 1. April. Siger han nu derigennem noget andet end de andre Ministre? Nej, det gør han ikke. Statsministeren siger det paa sin sædvanlige ganske forbeholdne Maade, at deroverfor, med Hensyn til Fortsættelsen, har Partiet sin fuldkomne Frihed.

Men den, der har udtalt sig skarpest om Importreguleringens Bortfald til 1. April — det synes man helt at have overset —, er den højtærede Handelsminister, som vedrørende Importreguleringen i øvrigt udtalte sig med et prisværdigt Maadehold og søgte at trænge dette Spørgsmaal hen paa den Plads, hvor det burde kunne staa. Han udtalte sig meget maadeholdent om hele dette Spørgsmaal, erklærede, at han loyalt vilde gennemføre Importreguleringen til 1. April, og definerede, hvad den skulde tjene til: den skulde tjene til at hjælpe Industrierne og formidske Arbejdsløsheden, og naar det kunde ske uden Skade for andre, kunde den gennemføres, men hvis det kunde skade Landbruget, maatte man ophøre dermed; men han troede ikke, den vilde skade Landbruget, for i alle Lande havde man i disse Tider været inde paa saadanne Foranstaltninger. Han udtalte sig altsaa med et sagligt Maadehold om dette Spørgsmaal. Ikke desto mindre tilføjer han, da han kommer til Spørgsmaalet om Importreguleringens Forlængelse, at der er vel ingen Udsigt til denne Lovs Fornyelse. Altsaa, den højtærede Handelsminister er den, som stærkest har sagt: Saaledes som Forholdene ligger, er der ingen Udsigt til Fornyelse af denne Lov. Ja, hvorfor tager man saa pludselig Landbrugsministeren ud her med Hensyn til Importreguleringen? Det er ikke velbegrunder. Jeg tror, at det ikke er poli-

tiske Dagsordener, som vil fremme Bevarelsen af Importreguleringen paa forstandig Maade; jeg skulde tro, det maa være Regeringens Overbevisning om Nødvendigheden af at gøre det, saaledes som denne Overbevisning sandsynligvis vil blive styrket i Løbet af de kommende Maaneder ved de stigende Vanskeligheder, som Arbejdsløsheden vil fremkalde.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at det var de Konservative, som havde Æren af Importreguleringen af August. Nej, det er det ikke. Det er det ærede Medlem Hr. Holstein, som har Æren af den, og ingen anden. Han greb en Lejlighed den Gang, hvor en Forespørgsel fra ham kunde have politisk Betydning, han stillede en Forespørgsel; og for at afvende Følgerne af den — skønt Regeringen aldeles ikke kunde vide, hvad denne Diskussion vilde føre til — gav den efter for et Pres, som de Konservative da lagde paa dem paa Baggrund af den politiske Situation, som ved det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtræden og hans Forespørgsel var givet. Det er ham, der har Æren for det. Og jeg vil sige, at han paa en Maade derfor ogsaa har Ansvaret for, at Importreguleringen er kommet ind i Livet paa en saa bagvendt Maade. Thi den er kommet ind i Livet som affresset Regeringen i en Nødstilstand, og det er ikke noget, som giver Kærlighed til en Foranstaltning, at den er affresset. Derfor vil alle politiske Forsøg paa ved Overrumpling eller Afpresning at føre Regeringen ind paa en økonomisk forstandig Politik her i Landet til syvende og sidst mislykkes; til syvende og sidst vil alle disse Forsøg sprænges. Det eneste, som kan fremkalde en forstandig økonomisk Politik, er en Fortsættelse af Forhandlingerne om en saadan, indtil det gaar op for alle, at det er nødvendigt, at der gøres noget. Og jeg for mit Vedkommende har hilst med Tilfredshed meget af den Diskussion, som førtes, før den højtærede Landbrugsminister talte, og hvor han jo trampede frem paa sin Maade. Der var fremkommet Udtalelser, som viste stigende Tendens indenfor Partiet Venstre til at høre paa Spørgsmaalet. Den højtærede Udenrigsminister havde talt, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen havde talt, det ærede Medlem Hr. Moltesen havde talt, det ærede Medlem Hr. Jacobsen-Rudme havde talt, det ærede Medlem Hr. Tange havde talt — alle sammen i en ny Tone, en ny Tone, som sagde det samme, nemlig dette: Vi maa erindre, at vi dog til syvende og sidst alle hører sammen, og at